

ת"פ 5480/11/18 - מדינת ישראל נגד מיכאל בליאבסקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5480-11-18 מדינת ישראל נ' בליאבסקי

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל בליאבסקי

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. ביום 26.12.18 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טעון בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות התפרצות למגורים לביצוע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1), החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין, והתחזות לאחר במטרה להונות לפי סעיף 441 לחוק העונשין. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש.

2. כתב האישום מכיל 3 אישומים כמפורט להלן:

א. באישום הראשון תואר כי ביום 29.8.18 בשעות הבוקר התפרצו הנאשם ואדם נוסף לבית משפחת כהן בחולון, בעת שדלת הבית הייתה נעולה, וגנבו מהבית 3 טבעות זהב, 2 שרשראות זהב, וטלפון נייד.

ב. באישום השני תואר כי ביום 4.10.18 בשעות הבוקר התפרצו הנאשם ואדם נוסף לבית משפחת כהן מחולון, כאשר ביתם היה נעול (המדובר במשפחה שונה מהמשפחה שבאישום הראשון). באותו המועד גנבו הנאשם והאדם הנוסף מבית המתלוננים: 2 שעונים, 2 שרשראות זהב, 3 שרשראות, 2 תליוני זהב, 3 צמידים זהב, טבעת נישואין, 2 זוגות עגילים, טבעת זהב, תכשיטי פנינים, \$ 1,000, ₪ 500, מחשב נייד, טלפון נייד ותיק גב.

ג. באישום השלישי תואר כי בין המועדים 21.10.18 ל- 22.10.18 קשר הנאשם קשר עם אדם אחר במטרה להתפרץ לבית מגורים ברחוב שמעוני בירושלים. לצורך קידום הקשר ומטרתו,

עמוד 1

ובאותם מועדים, יצרו הנאשם והאחר קשר טלפוני זה עם זה וניהלו מספר רב של שיחות לקידום הפעילות העבריינית. ביום 22.10.18 בשעה 10:55 או בסמוך לכך, הגיע האחר עם רכבו לתחנת דלק, העלה לרכבו את הנאשם, יחד נסעו לכיוון רח' דוד שמעוני. האחר החנה את הרכב ברחוב בסמוך לבית מספר 15.

בהמשך ירד הנאשם מהרכב, נכנס לבניין מספר 13, התקשר לאחר ואמר לו שייכנס לבניין מספר 13. האחר שאל: "אין שם אף אחד?" והנאשם השיב בחיוב וביקש שיזדרז והאחר אמר שיעשה כן. האחר נכנס לבניין ופגש בנאשם. באותן הנסיבות החזיקו הנאשם והאחר בצוותא בכלי פריצה אלו: תותב מתכת דמוי מפתח שעטוף ברדיד אלומיניום, כאשר לתותב מחוברת פרפרית ממתכת שבראשה שני ברגיי אלן, ורדיד אלומיניום באורך של 45 מ"מ שנמצאו בתוך קופת פלסטיק, כאשר על הקופסה רשום "Tic-tac".

בהמשך הבחינו הנאשם והאחר בשוטרים שנמצאים בקרבת מקום, והניחו את כלי הפריצה מתחת לשטיח הסמוך לאחת הדירות שבקומה ב' בבניין 13. האחר יצא מבניין 13, פנה ימינה, וצעד לכיוון רכבו שחנה בסמוך לבניין מספר 15 שברחוב דוד שמעוני. האחר התקשר לנאשם ואמר לו: "אל תתקרב אליי תלך לכיוון אחר ונהיה בקשר". בתגובה שאל הנאשם את האחר: "אה הם עוקבים אחריך" והאחר השיב בחיוב. הנאשם יצא מבניין 13 פנה שמאלה והחל לעלות במדרגות שמחברות בין רחוב דוד שמעוני לרחוב טשרניחובסקי. בהמשך, ובעת שהאחר נכנס לרכבו, הגיע בסמוך לרכב השוטר קובי בן יעקב וביקש מהאחר להזדהות. האחר הזדהה בפני השוטר באמצעות תעודת זהות. האחר נשאל מה מעשיו במקום ועם מי שהה והשיב, כי נמצא לבדו והוא סתם מסתובב באזור.

במהלך חיפוש שנערך ברכב נמצא בחלק האחורי על רצפת הרכב פטיש עם ידית בצבע כחול וכתום באורך כולל של כ-340 ס"מ, כלים מתכתיים וכן גז מדמיע.

במקביל להתרחשות זו, השיג השוטר יוסף זרקאווי את הנאשם וביקש ממנו להזדהות. הנאשם הציג בפניו תעודת זהות מזויפת. במהלך חיפוש שנערך על גופו נמצאו בין היתר משקפת שחורה ו-3 חתיכות של נייר כסף בארנק.

3. אציין, כי בשל הניסיונות הארוכים להוביל לשיקומו של הנאשם התאריך מועד גזירת עונשו. תחילה שולב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת קהילת "רוח במדבר" (ראו החלטה מיום 28.11.18 במ"ת 5497-11-18 ותסקיר מיום 31.12.18), ובהמשך בקהילת קריית שלמה (ראו פרוטוקול מיום 12.12.19). לאחר שמוצו הליכים אלו, בשלה העת לגזור את עונשו של הנאשם.

רישום פלילי:

4. לנאשם רישום פלילי הכולל 11 הרשעות בגין ביצוע עבירות רכוש, סמים, אלימות והפרת הוראה חוקית. בגין עבירות אלו ריצה תקופות מאסר מצטברות למשך 63 חודשים, כאשר מאסרו האחרון למשך 22 חודשים הוטל בחודש מאי 2015.

5. לנאשם שני מאסרים על תנאי להפעלה מתיק ת"פ 11283-09-14, למשך 5 חודשים בגין עבירות רכוש

עמוד 2

מסוג עוון, ו-10 חודשים בגין עבירות פשע. תנאי זה הוארך בעבר במסגרת ת"פ 34113-12-16 (שלום ת"א).

תסקירי שירות המבחן:

6. ביום 20.3.19 הוגש תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. בתסקיר תואר הנאשם כבן 36, יליד אוזבקיסטן שעלה ארצה בגפו בגיל 18, רווק ללא ילדים המתגורר בעפולה. הורי הנאשם גרושים והוא אינו בקשר עם אביו. אמו התגוררה באותו מועד באוזבקיסטן כאשר אחיו עלה ארצה מספר שנים טרם מועד הגשת התסקיר והם שמרו על קשר קרוב. תוארה עלייה קשה של הנאשם ארצה אשר נאלץ להתמודד לבדו עם קשיי הקליטה. עוד תואר כי טרם מעצרו הנאשם לא עבד, התגורר עם אחיו והתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מהבל"ל. הנאשם שירת שירות צבאי חלקי נוכח היעדר מוטיבציה ויכולת. בהמשך עבד בעבודות מזדמנות והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית.
7. הנאשם תיאר כי החל מגיל 23 פיתח התמכרות פעילה לסמים אשר גרמה לערעור בחייו ולהשתלבותו במסכת חיים שולית ועבריינית. הנאשם תיאר כי טופל בתחליף סם (סבוטקס) וכי הוא עושה שימוש בסמי רחוב.
8. שירות המבחן ציין כי מהיכרותם הקודמת עם הנאשם התרשמו מאדם נטול יכולת לבצע שינוי בחייו, לרבות גמילה משימוש בסמים ועזיבת התנהלותו העבריינית, וכי עונשי המאסר שהוטלו עליו לא היוו עבורו גורם מרתיע מביצוע עבירות דומות. מצד שני תואר כי בתקופת מעצרו, בחודש נובמבר 2018, הביע הנאשם עייפות מאורח החיים שהוא מנהל, ועלתה מוטיבציה ראשונית לבצע שינוי בחייו.
9. מדיווח קהילת "רוח במדבר" בה שולב הנאשם עלה, כי השתלב היטב בטיפול, התחבר לאנשי הקהילה ולצוות. תואר שלנאשם סף תסכול נמוך וקושי בדחיית סיפוקים, אך מצד שני שהוא מגלה רצון עז לבצע טיפול משמעותי.
10. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות, ההתמכרות הקשה ממנה סובל הנאשם. בגורמי הסיכון צוינו חומרת העבירות, חוסר יציבותו של הנאשם במסגרות בעבר, עברו הפלילי, חבירתו לגורמים עברייניים והתמכרותו. בגורמי הסיכון תואר שיתוף הפעולה הראשוני של הנאשם בהליך הטיפול ועם שירות המבחן. בשם לב לנתון זה ביקש שירות המבחן לדחות את מתן גזה"ד לצורך המשך טיפול.
11. ביום 16.6.19 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר תואר כי הנאשם המשיך את השתלבותו בקהילת רוח במדבר, המשיך בנטילת תחליף הסם ואף ביקש להפחית במינונו, בנסותו להיגמל משימוש בתחליף הסם. מהקהילה הטיפולית נמסר כי הנאשם משתף פעולה עם הליך הטיפול ונתרם ממנו, וכי הוא מתקרב להשלמת הטיפול ולמעבר למסגרת אמבולטורית. הנאשם הביע חשש מיציאה מהקהילה. עוד צוין כי לא נפתחו כנגד הנאשם הליכים חדשים. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מדרבן לשיקום, ועל כן הומלצה תקופת דחייה נוספת לשם המשך שילובו בקהילה.
12. ביום 4.7.19 הוגש תסקיר נוסף בו צוינה החשיבות שבתקופת הדחייה, נוכח השלב המתקדם בטיפול בו היה הנאשם מצוי, ושילובו המיטיב בקהילה.
13. ביום 20.8.19 פנה שירות המבחן בהודעה על הפסקת הטיפול של הנאשם בקהילת רוח במדבר.

הבקשה הוגשה במסגרת הליך המעצר הקשור. בבקשה צוין שבניגוד להתנהלותו במהלך חודשי הטיפול, בתקופה שקדמה להגשת ההודעה חלה הדרדרות במצבו של הנאשם סביב יציאותיו מהקהילה לשם סידורים. עלה חשד שהנאשם עושה שימוש אסור בסם, נמצאו ברשותו ניירות גלגול ולבסוף אף נמצא ברשותו דוקרן (ראו פירוט בבקשת המאשימה מיום 13.10.20). בשל נסיבות אלו הוחלט להפסיק את טיפולו של הנאשם בקהילה. גם הנאשם הביע רצון עז לעזוב את הקהילה אף שידע, כי אין בנמצא מסגרת חלופית מתאימה עבורו, וכי הוא מצוי בסיכון ממשי לשוב לשימוש בסמי רחוב ולחבור לגורמי סיכון.

14. בדיון ביום 11.9.19 צוין שהנאשם נמצא באותו מועד במעצר בהיעדר חלופה מתאימה. הסנגור טען שההידרדרות במצבו של הנאשם נבעה מכך שרשויות הטיפול לא קידמו את יציאתו מהקהילה ואת שילובו במסגרת תעסוקתית. הנאשם טען שהדוקרן שנמצא ברשותו לא היה שייך לו, ושהדיווח הסתמך על אמירתו של אחד מחברי הקהילה, אך בקהילה לא בחנו את טענותיו. הסנגור טען שבקהילה מיהרו להרחיק את הנאשם חרף טיפול משמעותי שכמעט הגיע לסיומו. בתום הדיון סוכם שנוכח רצונו העז, תיבחן האפשרות לשוב ולשלב את הנאשם במסגרת טיפולית. במסגרת החלטה מיום 3.10.19 הוריתי לשרות המבחן לבחון אפשרויות נוספות לשילובו של הנאשם במסגרות טיפול.

15. בתסקיר מיום 23.10.19 דיווח שירות המבחן שקהילת רוח במדבר דורשת תקופת צינון למשך 3 חודשים טרם השבת אדם לטיפול, אף שקיימת חשדנות רבה כלפי הנאשם נוכח העובדה שבתקופת הטיפול הקודמת אירעו מספר אירועים מדאיגים שחרגו מתנאי הקהילה. שירות המבחן התרשם גם הוא שלנאשם אין הכוחות והיכולת לבצע שינוי מדפוסיו ההתמכרותיים והעברייניים, ולהתרשמותם קיים סיכון רב להישנות עבירות דומות בעתיד. בנסיבות אלו שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

16. במסגרת הדיון מיום 28.10.19 טען הנאשם שהסיבה להרחקתו מהקהילה נבעה מכך שלא נמצא לו סידור מתאים להמשך טיפול. הוא הצר על כך וטען שנהנה מהטיפול וכי הוא מבקש להמשיך בו. בהחלטתי בתום הדיון קבעתי כי שירות המבחן התעלם מהחלטה לפיה יש לבחון אפשרויות נוספות לשילוב הנאשם במסגרת טיפולית, וכי התסקיר הוגש ללא שהתקיים מפגש מקדים עם הנאשם. בנסיבות אלו הוריתי לשירות המבחן לשוב ולבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בקהילת "קריית שלמה", ואכן הנאשם החל את הטיפול במסגרת זו בחודש ינואר 2020 (ראו החלטה מיום 27.12.19).

17. בתסקיר משלים מיום 1.4.20 צוין שהנאשם שולב בקהילה באופן חיובי, הביע מוטיבציה רבה לערוך שינוי בדפוסיו ואף הצליח להפחית בתחליף הסם שהוא נוטל. בנסיבות אלו התבקשה דחייה בסיום ההליך. דיווחים דומים עלו גם בתסקיר מיום 29.6.20.

18. ביום 13.10.20 פנתה המאשימה בבקשה להשיב את הנאשם למעצר מלא עד תום ההליכים נגדו. בבקשה צוין שיום קודם לכן הודיעה קהילת "קריית שלמה" על שחרור הנאשם מטיפול בשל הפרת תנאי הקהילה וחוסר שיתוף פעולה עם צוות הטיפול. בדיון שהתקיים באותו היום טען הנאשם שהסיבה בגינה עזב את הקהילה הייתה הגעת אמו ארצה כחצי שנה קודם לכן, כאשר בשל התפשטות נגיף הקורונה הוא לא הורשה לפגוש אותה, ותיאר את תסכולו בעקבות כך. במסגרת הליך המעצר נקבע, כי בנסיבות בהן שחרורו של הנאשם מהקהילה לא נבע מאירוע עברייני, וכאשר הנאשם שהה תקופה ארוכה במוסדות טיפוליים, אין מקום להשיבו לבית המעצר, אלא למעצר בית בפיקוח אמו בביתה.

19. ביום 10.11.20 הוגש תסקיר מסכם בעניינו של הנאשם. שירות המבחן ציין כי משיחות שנערכו עם גורמי המקצוע שעסקו בעניינו של הנאשם עלה שלנאשם קושי להתמיד בהליכי טיפול עד לסיומם. עוד תואר כי חרף הטיפול שעבר, הנאשם המשיך להתנהל בדפוסי עבריינות והתמכרות בכל מהלך התקופה. ניכר קושי של הנאשם להתנהל מול גורמי סמכות. למרות האמור הנאשם הצליח לשתף בתכנים קשים מעברו. ניכרה אמביוולנטיות מצדו של הנאשם בהתייחסותו, כאשר מחד - הכיר בצורך בהליך הטיפול, ומצד שני הצהיר כי ברצונו לסיים את הליך הטיפול.

20. בשיחה עם שירות המבחן מסר הנאשם כי הוא מתמיד בנטילת תחליף סם ומזה כשנתיים אינו עושה שימוש בסמי רחוב. הנאשם הביע רצון להקים משפחה ולנהל אורח חיים נורמטיבי. בהתייחסו לעבירות נשוא ההליך ציין שהרקע לביצוע נבע מהתמכרותו לסמים. הנאשם התייחס לשהותו הארוכה במעצר (למשך 6 חודשים ב-2 תקופות) ושהותו בקהילות טיפוליות (למשך שנה ו-4 חודשים סה"כ ב-2 קהילות שונות). הנאשם ביקש שתקופות אלו יובאו בחשבון בעת קציבת עונשו. עוד ביקש להבהיר כי הוא חש שעבר שינוי משמעותי, ולראיה- העובדה שלא נפתחו נגדו הליכים פליליים חדשים.

21. שירות המבחן ביקש מבית המשפט להתחשב בכך שחרף העובדה שהליכי הטיפול לא הושלמו, לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם עבר שינוי מבחינתו - הן בהתמדתו בנטילת תחליף הסם והן בכך שלא נפתחו נגדו הליכים חדשים. שירות המבחן ציין שנוכח התמדתו בשימוש בתחליף סם, בנסותו למנוע עצמו ממצבי סיכון, מוצה הליך הקשר עם הנאשם וכן ניסיונות הגמילה והשיקום. לאור האמור לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו של הנאשם. שירות המבחן המליץ על ענישה קונקרטיה שתהווה עבור הנאשם גורם מציב גבול וציין כי שכלל ויוטל עונש מאסר, ממליץ הוא לאפשר לנאשם לרצותו במסגרת עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים:

22. המאשימה ציינה בטיעוניה שהאירועים שהתרחשו היו במועדים שונים, וההתפרצויות נעשו למספר דורות, על כן ביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים.

23. המאשימה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על פרטיותו ורכושו, ובתחושת ההגנה והסדר הציבורי. עוד ציינה המאשימה את פוטנציאל המסוכנות הגבוה באירועי פריצה לבתים.

24. באשר לאישום השלישי, ניסיון הפריצה שלא צלח, ציון, כי המדובר במעשה מתוכנן ומתוחכם שכלל החזקת כלי פריצה מתקדמים, והניסיון כמעט ויצא לפועל, על כן יש להתחשב בעובדה זו, וברמת התחכום והתעוזה- בעת קביעת מתחם העונש. המאשימה הוסיפה, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם, בשונה משל שותפו לעבירה המפורטת באישום זה (שמתחם הענישה בעניינו נקבע בין 8 ל-18 חודשי מאסר), זאת משום ששותפו לעבירה הואשם אך בעבירת ניסיון פריצה שלא צלח, בניגוד לנאשם שהשלים את ביצוען של 2 התפרצויות נוספות.

25. המאשימה סקרה את ההליך השיקומי שעבר הנאשם. תוארו ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם והעובדה שהוא הפר את האמון שניתן בו, והפר את תנאי הקהילות בהן שהה. בנסיבות אלו נטען שנושא השיקום אינו יכול להוות עילה להקלה בעונשו.

26. בהתייחס למתחם העונש ההולם צוין, כי ביחס לכל אחד מהאישומים הינו החל מ-12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים, ובגין כל האישומים יחד יש לקבוע את מתחם הענישה בין 36-60 חודשי מאסר. המאשימה הפנתה לתיק בו הוטל על הנאשם התנאי- שם צוין שאירוע הפריצה כלל גם את תקיפת יושבי הדירה, דבר המלמד על המסוכנות הרבה הנובעת מהנאשם. בגין הליך זה נשפט הנאשם ל-20 חודשי מאסר, ובהפעלת תנאי, ונגזר עונשו ל- 28 חודשי מאסר. הוסף, כי גם במסגרת הליך זה תלויים ועומדים נגד הנאשם, במסגרת ת"פ 11283-09-14, שני מאסרים ברי הפעלה למשך 10 חודשים ולמשך 5 חודשים. ב"כ המאשימה ציין בסיכום שלאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים, לרבות ניסיונות השיקום שנעשו ע"י הנאשם, עמדתם הינה להטיל 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

27. ההגנה ציינה כי מתחם הענישה שהוצג ע"י המאשימה חורג ממתחם העונש ההולם ביחס לעבירות שנעברו, ויש להעמידו בטווח שבין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשים. עוד נטען, כי יש לקבוע מתחם אחד בגין שני האישומים הראשונים.

28. ההגנה הפנתה לכך ששותפו של הנאשם לאישום השלישי לא העיד כנגד הנאשם. בנוסף, השותף, בניגוד לנאשם, לא ביצע כל הליך שיקום, ועונשו נגזר ל-16 חודשים. הסנגור ציין כי בעת שהודה בעבירות שביצע היה הנאשם "בקריז", מכור להירואין, ועל אף זאת, הנאשם עשה מאמץ משמעותי כדי לצאת מהמצב הקשה אליו נקלע, שכן חרף העובדה שלא היה מחויב לכך, השתלב בהליכי שיקום ארוכים, חלף המתנה במעצר תוך ידיעה שתקופה זו תנוכה מהעונש שייגזר עליו בסופו של יום. הוסף, כי מאז נעצר ועד ליום זה, התמיד הנאשם בשימוש בתחליף סם, נגמל משימוש בסמי רחוב, ואף לאחר ששוחרר מהטיפול בקהילה. בכך לדבריו יש כדי להעיד על רצינות כוונותיו. הסנגור ביקש להתחשב בהידרדרות הטבעית הנובעת מהתמכרות הנאשם, חרף ניסיונותיו המרשימים להיגמל משימוש בסם. על פיו -גם שירות המבחן עמד על הניסיונות המרשימים שעשה הנאשם, ולראיה - המלצתם להטיל על הנאשם עונש שירוצה במסגרת עבודות שירות.

29. הסנגור הפנה לפסיקה, במסגרתה הוטל על נאשם שפרץ ל-2 דירות ובהמשך כשל בהליך שיקום, 7 חודשי מאסר. עוד הפנה לפסיקה בה נקבעו מתחמי ענישה נמוכים מאלו להם טענה המאשימה. הסנגור ביקש שכל ותוטל על הנאשם תקופת מאסר, הרי שהיא לא תעלה על 12 חודשי מאסר בפועל.

30. בתום הדיון ביקש הנאשם להודות לבית המשפט על האפשרות שניתנה לו לעבור דרך שיקומית במהלך ההליך. הנאשם הוסיף, כי הוא נקי משימוש בסמי רחוב מזה כ-25 חודשים, ואין בעובדה שלא סיים את הטיפול בקהילה, כדי לקבוע שהוא לא עבר טיפול מלא. לדבריו, עזיבת הטיפול נעוצה בהגעת אמו ארצה והקושי שלא לבקרה. עוד טען, כי הוא ממשיך לעמוד בקשר עם העו"ס גם לאחר עזיבת הקהילה. הנאשם הוסיף, כי מצוי כעת בקשר זוגי, והוא מעוניין לשקם את חייו ואינו מעוניין לגדוע את השינוי בו החל.

מתחם העונש ההולם:

31. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

32. הנאשם הורשע ב-2 עבירות התפרצות וגניבה, החזקת כלי פריצה, קשירת קשר לפשע והתחזות לאחר.
33. תחילה יש לדון בשאלה האם יש לקבוע מתחם ענישה אחד, שמא מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים. בעניין זה ובהתאם לפסק דין של כב' השופט נ. סולברג בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.15), יש לבחון האם המדובר באירוע עברייני אחד, או שמא באירועים שונים. במסגרת פס"ד הפנה בית המשפט לפסיקה לפיה עבירות שלהן קשר ענייני הדוק, ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכמת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. מבחני העזר שעלו בפסיקה לבחינת הקשר ההדוק, הינם, בין היתר: האם ביצוע של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של עבירה אחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, ועוד.
34. במקרה דנן, ועל אף העובדה שהמדובר באירועים הדומים במהותם, הרי שלטעמי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם, שכן המדובר במועדים שונים שחלפו ביניהם פרקי זמן ארוכים יחסית. בנוסף, העבירות בוצעו כלפי מתלוננים שונים. באשר לאישום השלישי, הרי שאף הוא בוצע במועד שונה, ובמסגרת אישום זה יוחסו לנאשם עבירות שונות, אם כי יש לציין כי סופו של האירוע העברייני אותו קידמו הנאשם והאחר במסגרת אישום זה, נועד להשלים אירוע הדומה בנסיבותיו לשני האישומים הנוספים.
35. אין חולק שעבירת התפרצות הינה עבירה שחומרתה רבה. בפסק דין קבע כב' השופט י. עמית שעבירות גניבת רכב או עבירות של התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה, וכן נקבע, כי פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור. (ראו: בש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (08.01.10)).
36. ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.14) נקבע כי "עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".
37. בהתאם לאמור, הוטלו בפסיקה עונשי מאסר ממושכים רק בגין עבירת ההתפרצות לבדה. בהתאמה ניתן לראות כי גם במקרים בהם עבירת ההתפרצות לא הסתיימה בהצלחה, או לחלופין הרכוש שנגנב הושב לבעליו, עדיין נגזרו עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים ועד ל-20 חודשי מאסר. (ראו: רע"פ 2966/13 **נעמנה נ' מד"י** (5.5.13); עפ"ג 28478-04-13 **מדינת ישראל נ' בוחניק** (לא פורסם); ת"פ 5003-08 **מדנ"י נ' טארק טוויל ואח'** (14.1.13); ת"פ 1311-02-14 **מדינת ישראל נ' אליהו אסרף** (9.2.15); **מדינת ישראל נ' מנשה ליאור שרבף** (29.4.13); ת"פ 78-09-13 **מדינת ישראל נ' סאהר חמידה** (11.3.14)).
38. להלן פסקי דין רלוונטיים לקביעת מתחם הענישה במקרה דנן, בהקשר לעבירות ההתפרצות והגניבה:
- א. ברע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.1.15) אושר גזר דינו של בית המשפט המחוזי בעניינו של נאשם שהורשע ב-2 עבירות התפרצות לדירה אחת, באמצעות מפתח שמצא, ו-2 עבירות גניבת תכשיטים יקרי ערך מהדירה. בימ"ש השלום קבע כי מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, אך בהתחשב בגילו של הנאשם

ובנטילת האחריות הוטלו עליו 16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערכאת הערעור הפחיתה מעונשו של הנאשם, כך שהוטלו עליו 12 חודשי מאסר, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות.

ב. ברע"פ 8399/15 **אליאב קדוש נ' מדינת ישראל** (19.05.16) גנב הנאשם את מפתח דירתה של אם זוגתו, וכאשר ידע שהיא אינה בביתה, נכנס לבית וגנב ממנו תכשיטים בעלי ערך וכסף מזומן ולאחר מכן מכר את התכשיטים יחד עם זוגתו. בבימ"ש השלום נקבע מתחם ענישה שבין 12-36 חודשי מאסר בפועל, ונוכח חומרת העבירות נדחתה המלצה שיקומית. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. גזה"ד אושר הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

ג. ברע"פ 9460/16 **דניאל ברוך גרנבי נ' מדינת ישראל** (12.03.17) התפרצות ב-4 הזדמנויות לדירה וגניבת סכומי כסף נמוכים יחסית (עד כ-1,300 ₪). בית משפט השלום קבע שמתחם הענישה נע בין 16-24 חודשי מאסר בפועל, ותוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם נגזר עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, והועמד על 16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. גזה"ד אושר בבית משפט המחוזי ובביהמ"ש העליון.

ד. בעפ"ג 50946-07-14 **אמנון אל טופחי נ' מדינת ישראל** (6.10.14) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום בו הורשע נאשם בשלושה אישומים, הסגת גבול ו-2 אישומים של התפרצות לדירה -וגניבת טלוויזיה ושלט במקרה אחד ובגניבת טלפונים ניידים, תיק ותכשיטים במקרה הנוסף. במקרה זה נקבע מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ביחס לאישום הראשון ובאישום השני נקבע מתחם הנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

39. במקרים בהם שווי הרכוש שנגנב היה נמוך יחסית, עונשי המאסר נגזרו בהתאם. כך לדוגמה ברע"פ 1913/13 **אביב אלוני נ' מדינת ישראל** (23.04.13) אושר גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר המיר את עונשו של נאשם בעבירת התפרצות וגניבת מחשב נייד ל-3 חודשי עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, חלף מאסר בפועל שנגזר בבית משפט השלום, וזאת בשל הסכמת הצדדים. מצד שני, במקרים אחרים, חרף סכומים נמוכים יחסית שנגנבו, הוטלו עונשי מאסר ממושכים, וזאת נוכח קיומו של עבר פלילי משמעותי. כך לדוגמה ברע"פ 5240/17 **אליקו אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (29.06.17) אישר בית משפט העליון את גזר דינו של בימ"ש השלום, בו הוטל על נאשם בעבירת התפרצות וגניבת שרשרת זהב בשווי 5,000 ₪ עונש מאסר של 13 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלוננים. (לנאשם כאמור היה רישום פלילי בעבירות רכוש והעבירה בוצעה בצוותא).

40. בבחינת מקרים בהם התחשב בית המשפט בשיקולים מיוחדים לצורך סטייה ממתחם הענישה, ובהם: גילו של הנאשם, שיקולי שיקום ועוד:

א. בעפ"ג 30269-08-13 **מדינת ישראל נ' משה סלח** (17.12.13) אושר בבית המשפט המחוזי גזר דינו של בית משפט השלום במקרה של נאשם אשר התפרץ לדירה במטרה לגנוב, אך הניסיון לא צלח. בית משפט השלום קבע שלא ניתן לקבל את בקשת הנאשם לסיים את ההליך ללא הרשעה,

אך הוטל עליו מאסר מותנה בלבד, לצד ענישה נלווית.

ב. בת"פ 11790-11-17 **מדינת ישראל נ' אדוארד אגאייב** (22.12.19), על אף 3 אישומים של התפרצות וגניבה בשווי רב, וקביעת מתחם ענישה הנע בין 14-28 חודשי מאסר בגין צבר המקרים, הוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף 350 שעות לצד ענישה נלווית, זאת בשל הליך שיקומי מוצלח שעבר הנאשם.

41. מתחם העונש ההולם לעבירת הקשר שבאישום השלישי נמוך ממתחם העונש ההולם ביחס לעבירת ההתפרצות. יחד עם זאת, ומשום והמדובר בקשירת קשר ברף גבוה, כאשר בעניינו הגיע הקשר לשלב מתקדם של ביצוע, מתחם העונש אינו יכול להיות נמוך באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות או ניסיון התפרצות.

42. באשר לעבירת ההתחזות לאחר - במקרה דומה, של נאשם שנתפס ע"י שוטר בעת ביצוע עבירה ומסר את פרטי חברו, אשר הוטל עליו קנס, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה הנע בין 5 חודשי עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. ראו: רע"פ 10157/16 **משעלי נ' מדינת ישראל** (3.1.17).

43. בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין נקבע שבבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב, בין היתר, בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה, בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, בנזק שנגרם מביצועה, בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, ועוד.

44. במקרה שלפני הנזק שנגרם מביצוען של עבירות ההתפרצות הינו ממשי. הפריטים שנגנבו מבתי המתלוננים הינם בעלי ערך רב. עוד יכול והמדובר בפריטים להם משמעות סנטימנטלית, שכן המדובר בתכשיטים יקרי ערך, מחשבים ופריטים אישיים שנגנבו מאותם בתיים.

45. עוד יש לקחת בחשבון את התחכום שעמד בביצוען של העבירות. כאמור בשניים מתוך שלושת האירועים הושלמה העבירה, אך גם ביחס לאישום השלישי יש להניח, כי אלמלא מארב השוטרים, אף אירוע זה היה מגיע לכדי סיום. בנוסף, אירוע זה התבצע בתחכום רב, לאחר תכנון והכנה (כמפורט באישום השלישי), באמצעות כלים מקצועיים ותוך ניצול היעדרות בני המשפחה מביתם. פוטנציאל הנזק והסלמת האירוע שיכול היה להיגרם במקרה זה הינו גבוה, נוכח מספר מעורבים באירוע, אופי הפעילות העבריינית, והיותו של הנאשם צרכן של סמי רחוב באותה עת.

46. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון והשני הינו החל מ-8 חודשי מאסר ועד 20 חודשים לכל אחד מהאירועים. מתחם העונש ההולם בגין האישום השלישי, על אף העובדה שהאירוע לא הובא לכדי סיום, הינו החל ממספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים.

העונש המתאים לנאשם:

47. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת

קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

48. הנאשם הודה בביצוע העבירות בהזדמנות מוקדמת הן בבית המשפט והן בשרות המבחן. נתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע של העבירות, וכן לעובדה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים מאז אותם אירועים.

49. לחובת הנאשם ניצב עברו הפלילי הכולל הרשעות רבות בגין עבירות דומות ועבירות נוספות לרבות עבירת אלימות. אף 5 תקופות מאסר אותם ריצה הנאשם בעבר, לא מנעו ממנו לשוב ולבצע את אותן העבירות. בנוסף, תלויים ועומדים כנגד הנאשם שני תנאים להפעלה למשך 10 ו-5 חודשים, כאשר האחרון שבהם הוארך במסגרת תיק קודם בו נדון הנאשם במהלך חודש יוני 2017.

50. ההגנה ציינה כי חרף העובדה שהנאשם לא סיים את ההליכים הטיפוליים, הוא נטל חלק במהלך תקופה ארוכה מאוד במסגרות קהילתיות, נגמל לתקופה ארוכה משימוש בסמי רחוב, ונטש את דרכו העבריינית, ולראיה- העובדה שלא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. מנגד, גורסת המאשימה, כי נוכח העובדה שהנאשם לא סיים את הליכי השיקום במלואם, אין מקום להתחשב בשיקולי השיקומי לצורך הקלה בעונשו.

51. ההכרעה במחלוקת זו שבין הצדדים אינה פשוטה כלל, שכן ומחד - חומרתן הרבה של העבירות אותן ביצע הנאשם, ועברו הפלילי כפי שצוין לעיל. אף הנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינו משמעותי. מן העבר השני, הנאשם אכן עשה מאמצים משמעותיים לטפל בהתמכרותו ולנסות לצאת ממעל העבריינות בו הוא מצוי. יש לציין זאת - שכן הנאשם שהה במעצר מלא משך 3 חודשים, לאחר מכן עבר לקהילה טיפולית בה שהה באופן מוצלח בתחילתו, למשך 7 חודשים. הנאשם הושב למעצר נוסף למשך 3 חודשים, לאחר שהם, ונוכח רצונו להמשיך בטיפול, שולב בקהילה טיפולית נוספת, גם כן באופן מוצלח בתחילה, למשך 9 חודשים נוספים. סה"כ נטל הנאשם חלק בהליכי שיקום משך שנה ו-4 חודשים, כאשר במהלך כל התקופה, ניסה הנאשם באופן אמיתי להיגמל מהתמכרותו לסמים. בכך ודאי יש להעיד על דרך שיקומית משמעותית, אף אם זו לא הסתיימה בהצלחה.

52. בנוסף, ואף אם הטיפול לא הסתיים בהצלחה, אין לומר כי הנאשם לא נתרם מכך. הנאשם צלח את רוב רובו של הטיפול, ולכך משקל חשוב בגזירת העונש. אפנה בעניין זה גם לעמדת גורמי המקצוע, והמלצתם הסופית שלא להשיב את הנאשם למאסר ממש. (ראו: תסקיר מסכם מיום 10.11.20, עמ' 3).

53. על אף האמור לעיל, אין להתעלם מעמדת גורמי המקצוע, לכך שעודנו קיים סיכון למעורבות פלילית מצדו של הנאשם, אף לאחר תקופה ממושכת של טיפול. להתרשמותם, הנאשם מתקשה לקבל אחריות על דפוסיו ולהביע זאת באופן אקטיבי במעשיו והתנהגותו. נוכח נסיגתו בתהליך, הוחלט כאמור על סיום הטיפול, ואף הנאשם הביע תחושת מיצוי מהתהליך. (ראו: תסקיר מיום 10.11.20 עמוד 2 פסקאות 1-2). בנוסף, לא הוכח בפניי כי יש במעבר משימוש בסמי רחוב לתחליפי סם, (שזהו למעשה השינוי היחיד שהוצג בתסקירים- במהלך כל תקופת הטיפול), כדי לבסס מסקנה אודות הפחתה ברמת הסיכון, ואף לדעת שרות המבחן הנאשם

מודע להימצאותו בסיכון.

54. הבאתי בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירי המבחן. הנאשם עלה ארצה, לבדו, בהיותו בגיל צעיר. הוא פיתח התמכרות קשה מאוד לסמים אשר הובילה אותו לניהול אורח חיים עברייני. לנאשם לא היו באותם זמנים גורמי תמיכה כלשהם ולא היה מי שיסייע בעדו לבצע שינוי משמעותי בחייו.

55. במסגרת שיקולי הענישה יש לקחת בחשבון גם שיקולים של מדיניות והגנה על אינטרס הציבור, אשר אינם מאפשרים במקרה זה הקלה משמעותית, כפי שממליץ שרות המבחן בתסקירו האחרון. עניין זה הינו רלבנטי אף בנסיבות בהן נאשם מסיים באופן מוצלח הליך טיפולי משמעותי. ראו: רע"פ 7819/15 **עופר סלור נגד מדינת ישראל** (22.5.16) והפסיקה המובאת בו, לפיה:

"... בפסיקתנו כבר הודגש כי האינטרס השיקומי מהווה רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של נאשם בעבירות כגון אלו".

56. סבורני, כי את הטעמים אשר עומדים לזכות הנאשם, ושצוינו לעיל, יש להביא בחשבון בתוך מתחם העונש ההולם, ואת עונשו לקבוע בחלקו הנמוך של המתחם, שאם לא משך התקופה בה נטל הנאשם חלק במסגרות הטיפול, היה נקבע עונשו בחלקו הבינוני -עליון של המתחם.

57. אשר על כן אני גוזר את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר למשך 15 חודשים בניכוי ימי המעצר.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי למשך 10 חודשים מתיק מספר: 11283-09-14 (בית משפט שלום נתניה מיום 5.5.2015) כך ש- 5 חודשים ירצו במצטבר ו-5 חודשים בחופף.

ג. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי למשך 5 חודשים מתיק מספר 11283-09-14 (בית המשפט שלום נתניה מיום 5.5.2015) בחופף. סה"כ ירצה הנאשם תקופת מאסר למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 16.3.2021 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 08-9787377 או 08-9787336.

ג. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירה בניגוד לסעיף 499 לחוק העונשין.

- ד. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה בניגוד לסעיף 441 לחוק העונשין.
- ה. פיצוי למתלוננים באישום מס' 1 בסך 1500 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 4.4.2021.
- ו. פיצוי למתלוננים באישום מס' 2 בסך 3000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים החל מיום 4.4.2021.
- ז. כלי הפריצה יחולטו.
- ח. נוכח התהליך הטיפולי הארוך אותו עבר הנאשם במסגרות הקהילה, אמליץ לשב"ס לשלבו בהליך טיפולי המשכי במסגרתם.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן וכן לשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"א, 27 ינואר 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.